

Repræsentation, og det er Flertallets Repræsentation. Jeg troede ikke, jeg behøvede at lære en Dr. phil. det.

Jeg haaber, at denne Diskussion i Dag skal fortsættes og blive ret frugtbringende, ligesom Diskussionen i Gaar var meget frugtbringende, og at det politisk set er noget af det bedste, vi have haft af Forhandling om Retsreformen. Jeg vil saa bede det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds, om han igen vil tage Spørgsmaalet om Nævningernes Udtagelse op og sørge for, at det bliver slaaet fast, at det er et Knudepunkt; thi det er i Virkeligheden ogsaa et Knudepunkt. Naar vi skulle indføre noget nyt, indføre Folkets Deltagelse i Domsmagten, ligesom Folket deltager i den lovgivende Magt og nu senest ved Systemskiftet tillige i den udøvende Magt, og naar Højre saa foreslaar, at Nævningerne, de af Folket, der skulle deltage i den dømmende Magt som Dommere, skulle udnævnes af Embedsstanden og ikke af Folkets Repræsentanter, saa ved jeg ikke, om den Maade at give Folket Andel i Domsmagten kan kaldes for et Fremskridt. Jeg vilde gerne have, at det ærede Medlem udviklede det noget nærmere, om han har læst Kommissionens Forslag og det her foreliggende Forslag om Nævninger, og om han saa vilde udvikle, hvilken Velsignelse der skulde være ved en saadan Adgang til Domsmyndigheden for Folket, om det ikke snarere kunde siges, at man dermed puttede Folk Blaar i Øjnene.

Men naar det ærede Medlem spurgte og ligefrem direkte fiskede efter et Svar om, hvorvidt vi vare forargede over, at Højre stemte nej, saa kan jeg dertil sige, at jeg, som jo er en Del af Venstre og Medlem af Retsreformudvalget, at jeg er jublende glad, naar Højre siger nej; det vil blive en stærk Støtte for Venstre, og det skal være mig en Glæde at kæmpe mod Højre for denne Sag. Og naar der bliver sagt, at Højre vil faa Bebrejdelser, naar det kommer ud i Befolkningen, hvad enten det tager Hatten op eller lader den ligge, saa skal jeg love det ærede Medlem for, at de Ord skulle gaa i Opfyldelse overalt, hvor jeg kommer til at staa over for det ærede Medlem.

H. L. Møller: Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) i at inklade mig i en Diskussion med ham om Nævningsspørgsmaalet; det er jeg ikke i nogen Maade, om jeg saa maa sige, forberedt

paa, og en saadan Diskussion har jeg slet ikke haft i Sinde at fremkalde ved, hvad jeg har sagt. Jeg vil kun sige en eneste Ting. Det ærede Medlem tog Kegler paa, at jeg ikke var i Stand til at forstaa Forskellen paa Flertalsherredømme og Forholdstalsherredømme. Ja, jeg forstaa det ikke og har mange Gange spekuleret derpaa; jeg har ikke forstaaet det og forstaa det til Dato ikke. Jeg forstaa, at der er Forskel paa Flertalsrepræsentation og Mindretalsrepræsentation, men Herredømmet synes jeg bliver det samme. Naar der f. Eks. sidder 15 Mand i en Kommunalbestyrelse, hvoraf de 8 danne et Flertal og de 7 et Mindretal, saa regere de 8 akkurat lige saa godt, som om de vare de 15; Herredømmet bliver min sandten det samme, enten der kun er 8, som udøve det, eller der ingen Mindretalsrepræsentation er. Mindretalsrepræsentationen har sin Betydning i saa mange andre Henseender. Man skal jo ikke binde Munden paa den Okse, som tærsker — eller tærskes, og det er altid godt for det Mindretal, som tærskes, at kunne faa Lejlighed til at aabne sin Røst og hyle af alle Kræfter. Men Hylet skræmmer ikke i mindste Maade Flertallet. Et Flertal paa 8 af 15 regerer akkurat lige saa godt i en Kommune som de 15. Altsaa Forskellen paa Ordet Forholdstalsherredømme og Flertalsherredømme forekommer mig at være ganske ubegribelig; Ordet Forholdstalsherredømme forekommer mig at være et rent Monstrum af et Ord.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Jeg skal dertil sige, at jeg har ikke Lyst til at tærske Okser og heller ikke Lyst til at binde Munden paa Okser, men jeg vil dog bede det ærede Medlem om at tænke videre over denne Sag, og saa vil han nok komme til et Resultat. Hvis det ærede Medlem f. Eks. læser Københavns kommunale Historie for de sidste 10 Aar, vil det ærede Medlem have set, at i 1893 — tror jeg det var — satte den københavnske demokratiske Opposition 5 eller 6 Mand ind i Borgerrepræsentationen, men disse 5—6 Mænd vare slet ikke Folk, der ikke udøvede nogen Indflydelse paa Kommunens Affærer. Tværtimod, de satte det Spor, som blev fulgt i de følgende Aar. Thi en Repræsentation kan godt gøre sig gældende som Repræsentation, selv om den